

Υπόθεση C-579/19

Αίτηση προδικαστικής απόφασης

Ημερομηνία κατάθεσης:

30 Ιουλίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

24 Ιουλίου 2019

Αναιρεσείουσες:

R (κατόπιν αναίρεσως της Association of Independent Meat Suppliers κ.λπ.)

Αναιρεσίβλητη:

Food Standards Agency

TO SUPREME COURT OF THE UNITED KINGDOM

24 ΙΟΥΛΙΟΥ 2019

[παραλειπόμενα] [Σύνθεση του αιτούντος δικαστηρίου]

**R (κατόπιν αναίρεσως της Association of Independent Meat Suppliers κ.λπ.)
(αναιρεσείουσες)**

κατά

Food Standards Agency (αναιρεσίβλητης)

ΑΦΟΥ ΑΚΟΥΣΕ τον **συνήγορο των αναιρεσειουσών** και τον **συνήγορο της αναιρεσίβλητης** κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 5ης Μαρτίου 2019

ΔΙΕΤΑΞΕ

1. Τα ερωτήματα τα οποία διαλαμβάνονται στο Παράρτημα της παρούσας Διάταξης να υποβληθούν στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς

έκδοση προδικαστικής απόφασης βάσει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2. [παραλειπόμενα] [Επί των δικαστικών εξόδων]

Γραμματέας

24 Ιουλίου 2019 [σελ. του πρωτοτύπου 2]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τα υποβαλλόμενα προδικαστικά ερωτήματα

1. Αντίκειται στους κανονισμούς (ΕΚ) 854[/2004] και 882[/2004] διαδικασία κατά την οποία βάσει του άρθρου 9 του Food Safety Act 1990 (νόμου περί ασφάλειας των τροφίμων του 1990) ο Justice of the Peace (ειρηνοδίκης) αποφασίζει επί της ουσίας, έχοντας λάβει υπόψη τις εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης κάθε πλευράς, εάν ένα σφάγιο πληροί τις απαιτήσεις ασφάλειας των τροφίμων;
2. Θεμελιώνει ο κανονισμός (ΕΚ) 882[/2004] δικαίωμα προσφυγής κατά της απόφασης του Official Veterinarian (εκπροσώπου της κτηνιατρικής υπηρεσίας) βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 854[/2004], ότι ένα σφάγιο είναι ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο και, σε καταφατική περίπτωση, τι ισχύει όσον αφορά την επανεξέταση της ουσίας της απόφασης του Official Veterinarian σε περίπτωση ασκήσεως προσφυγής σε μια τέτοια περίπτωση;

Ο Γραμματέας

24 Ιουλίου 2019 [σελ. του πρωτοτύπου 3]

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [αριθμός υπόθεσης ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου και του κατ' έφεση επιληφθέντος δικαστηρίου]

ΑΠΟΦΑΣΗ

R (επί της αναιρέσεως της Association of Independent Meat Suppliers κ.λπ.) (αναιρεσεύουσες) κατά Food Standards Agency (αναιρεσίβλητης)

[παραλειπόμενα] [Σύνθεση του αιτούντος δικαστηρίου]

ΕΚΛΟΘΗΚΕ

στις 24 Ιουλίου 2019

ΣΥΖΗΤΗΘΗΚΕ στις 5 Μαρτίου 2019 [σελ. του πρωτοτύπου 4]

[παραλειπόμενα] [Εκπροσώπηση των διαδικών] [σελ. του πρωτοτύπου 5]

[παραλειπόμενα] [Σύνθεση του αιτούντος δικαστηρίου]

Ιστορικό της διαφοράς

1. Στις 11 Σεπτεμβρίου 2014 η εταιρία Cleveland Meat Company Ltd (στο εξής: CMC) αγόρασε ζωντανό έναν ταύρο από την εταιρία Darlington Farmers' Auction Mart έναντι ποσού 1.361,20 στερλινών. Ο ταύρος κρίθηκε κατάλληλος για σφαγή από τον Official Veterinarian (στο εξής: OV) που ήταν υπεύθυνος για το σφαγείο της CMC. Το ζώο έλαβε αριθμό σφαγής 77 και προωθήθηκε για σφαγή. Μετά τη σφαγή, το σφάγιο και τα εντόσθια υποβλήθηκαν σε επιθεώρηση από τον Meat Hygiene Inspector (δημόσιο υγειονομικό επιθεωρητή κρεάτων, στο εξής: ΜΗΙ), ο οποίος διαπίστωσε τρία αποστήματα στα εντόσθια. Τα εντόσθια δεν διατηρήθηκαν. Αργότερα την ίδια ημέρα, ο OV επιθεώρησε το σφάγιο και, μετά από συζήτηση με τον ΜΗΙ, χαρακτήρισε το κρέας ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο λόγω πιθανής πυαιμίας. Κατόπιν αυτού, ο OV δεν επέθεσε στο σφάγιο «σήμα καταλληλότητας», το οποίο θα πιστοποιούσε ότι ήταν κατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο. Ως εκ τούτου, σε περίπτωση κατά την οποία η CMC επιδίωκε την πώληση του σφαγίου, θα υπέπιπτε σε ποινικό αδίκημα [βάσει του άρθρου 19 της κανονιστικής απόφασης για την ασφάλεια και τη υγιεινή των τροφίμων Food Safety and Hygiene (England) Regulations του 2013 (στο εξής: κανονιστική απόφαση Food Hygiene)].
2. Η CMC ζήτησε την άποψη ενός τρίτου κτηνιάτρου, αμφισβητώντας τη γνώμη του OV. Η CMC ισχυρίστηκε ότι, σε περίπτωση διαφωνίας και άρνησής της να παραδώσει οικειοθελώς το σφάγιο, ο OV όφειλε να κατάσχει το σφάγιο βάσει του άρθρου 9 του νόμου Food Safety Act 1990 (στο εξής: νόμος του 1990) και να θέσει υπόψη του Justice of the Peace [το ζήτημα] προκειμένου αυτός να κρίνει αν το σφάγιο είναι κατάλληλο ή όχι. Η Food Standards Agency (υπηρεσία προδιαγραφών τροφίμων, στο εξής: FSA) αντέκρουσε ότι δεν συνέτρεχε λόγος να κινηθεί μια τέτοια διαδικασία. Αφ' ής στιγμής ο OV χαρακτήρισε το σφάγιο ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο, το σφάγιο έπρεπε να διατεθεί ως ζωικό υποπροϊόν.
3. Στις 23 Σεπτεμβρίου 2014 ο OV, ενεργώντας για λογαριασμό της FSA, κοινοποίησε στην CMC την απόφαση της FSA για διάθεση του σφαγίου ως ζωικού υποπροϊόντος (στο εξής: απόφαση διάθεσης) [κατ' εφαρμογήν του άρθρου 25, παράγραφος 2, στοιχείο α, της κανονιστικής απόφασης Animal By-Products (Enforcement) (England) Regulations 2013 (στο εξής: κανονιστική απόφαση Animal By-Products) και του κανονισμού (ΕΚ) 1069/2009]. Με την απόφαση διάθεσης γνωστοποιήθηκε στην CMC ότι, σε περίπτωση που παρέλειπε να συμμορφωθεί, θα μεριμνούσε προς τούτο ο αρμόδιος υπάλληλος βάσει της κανονιστικής απόφασης Animal By-Products, επιβάλλοντας τα σχετικά έξοδα σε βάρος της CMC, και ότι συνιστούσε αδίκημα η παρακώλυση του αρμοδίου υπαλλήλου να εκτελέσει όσα διέταζε η απόφαση. Η απόφαση διάθεσης ενημέρωνε επίσης και για τα εξής:

«Έχετε δικαίωμα ένδικης προσφυγής κατά της απόφασής μου αυτής. Η ένδικη προσφυγή ασκείται ταχέως και, σε κάθε περίπτωση, εντός γενικής προθεσμίας τριών [σελ. του πρωτοτύπου 6] μηνών από την ημέρα κατά την οποία ανέκυψε ο λόγος άσκησης της προσφυγής αυτής. Εάν επιθυμείτε να ασκήσετε προσφυγή, σας συμβουλεύουμε να έρθετε αμέσως σε επαφή με δικηγόρο.»

4. Εν προκειμένω, την προσφυγή άσκησαν η Association of Independent Meat Suppliers, εμπορική ένωση που ενεργεί για λογαριασμό περίπου 150 σφαγείων, και η CMC (στο εξής: προσφεύγουσες και νυν αναιρεσείδουσες) με σκοπό να αμφισβητήσουν τον ισχυρισμό της FSA ότι δεν συνέτρεχε λόγος να κινηθεί η διαδικασία του άρθρου 9 του νόμου του 1990 και να υποστηρίξουν, επικουρικώς, ότι απόκειται στο Ηνωμένο Βασίλειο να προβλέψει μέσα αμφισβήτησης των αποφάσεων του ΟΥ σε τέτοιου είδους υποθέσεις. Η προσφυγή τους απορρίφθηκε ενώπιον του High Court και του Court of Appeal και τώρα ασκούν αναίρεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Τα κύρια ζητήματα που τίθενται στο πλαίσιο της κύριας δίκης είναι τρία.

Τα ζητήματα της κύριας δίκης

5. Το πρώτο ζήτημα είναι εθνικού δικαίου. Προβλέπεται, υπό τις παρούσες περιστάσεις, η εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 9 του νόμου του 1990 και είναι υποχρεωτικό να ακολουθεί τη διαδικασία αυτή ο ΟΥ ή η FSA οσάκις ο ιδιοκτήτης του σφάγιου αρνείται να το παραδώσει οικειοθελώς, οπότε αυτός έχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την απόφαση του ΟΥ με την οποία διαφωνεί; Η κανονιστική απόφαση Food Hygiene προβλέπει ότι το άρθρο 9 εφαρμόζεται για τους σκοπούς εφαρμογής της εν λόγω απόφασης. Βάσει του άρθρου 9, εάν εξουσιοδοτημένος υπάλληλος εκτελεστικής αρχής, όπως είναι η FSA, έχει την άποψη ότι κάποιο τρόφιμο το οποίο προορίζεται για κατανάλωση από τον άνθρωπο «δεν πληροί τις απαιτήσεις της ασφάλειας τροφίμων», έχει το δικαίωμα να προβεί σε κατάσχεση του τροφίμου και σε απομάκρυνσή του, οπότε θα επιληφθεί ο Justice of the Peace (ειρηνοδίκης, ο οποίος δύναται να είναι είτε κάποιος μη δικαστικός που εκτελεί χρέη ειρηνοδίκη ή ειδικά εντεταλμένος δικαστής, ο οποίος ωστόσο πρέπει να είναι κατά τόπον αρμόδιος στην περιφέρεια της έδρας του σφαγείου και να είναι διαθέσιμος ανά πάσα στιγμή). Σε περίπτωση κατά την οποία ο Justice of the Peace, στηριζόμενος σε αποδείξεις τις οποίες θεωρεί προσήκουσες, θεωρεί ότι το τρόφιμο «δεν πληροί τις απαιτήσεις της ασφάλειας τροφίμων», πρέπει να το χαρακτηρίσει ως τέτοιο και να διατάξει την καταστροφή του με έξοδα του ιδιοκτήτη του. Σε περίπτωση που αποφασίσει διαφορετικά, η αρμόδια εκτελεστική αρχή οφείλει να αποζημιώσει τον ιδιοκτήτη για κάθε απομείωση της αξίας του σφάγιου η οποία οφείλεται στις ενέργειες του υπαλλήλου της. Βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, ένα τρόφιμο δεν πληροί τις απαιτήσεις της ασφάλειας τροφίμων εάν είναι μη ασφαλές κατά την έννοια του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002: τουτέστιν, επιβλαβές για την υγεία ή ακατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση (βλ. σημείο 12 κατωτέρω).

6. Η διαδικασία του άρθρου 9 του νόμου του 1990 δεν προβλέπεται υπό μορφή προσφυγής κατά της απόφασης του OV. Πρόκειται για διαδικασία με την οποία υπάλληλος αρχής ελέγχου τροφίμων ή εκτελεστικής αρχής μπορεί να παραπέμψει για απόφαση το ζήτημα της καταστροφής σφάγιου στον Justice of the Peace. Συνήθως, όπως ελέχθη, ο ιδιοκτήτης αποδέχεται την απόφαση του OV ότι το ζώο δεν είναι κατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο και το παραδίδει οικειοθελώς. Ωστόσο, σε περίπτωση κατά την οποία ο ιδιοκτήτης δεν συμμορφώνεται, οι προσφεύγουσες και νυν αναιρεσεύουσες ισχυρίζονται ότι η συγκεκριμένη διαδικασία προβλέπει τόσο i) έναν τρόπο με τον οποίο ο OV ή η FSA μπορούν να λάβουν μέτρα εκτέλεσης της απόφασης του OV όσο και ii) τα μέσα με τα οποία ο ιδιοκτήτης μπορεί [σελ. του πρωτοτύπου 7] να υποβάλει την απόφαση αυτή σε δικαστικό έλεγχο και να ζητήσει από τον Justice of the Peace να αποφασίσει εάν το σφάγιο πληροί πράγματι ή όχι τις απαιτήσεις ασφάλειας των τροφίμων. Οι αναιρεσεύουσες συμφωνούν ότι ο Justice of the Peace δεν μπορεί να διατάξει τον OV να επιθέσει σήμα καταλληλότητας. Ωστόσο, υποστηρίζουν ότι ο OV ευλόγως αναμένεται ότι θα σεβαστεί την απόφαση του Justice of the Peace και θα επιθέσει στη συνέχεια σήμα καταλληλότητας. Εξάλλου, βάσει του νόμου του 1990 μπορεί να επιδικαστεί αποζημίωση εάν ο Justice of the Peace δεν αποφασίσει τελικώς να κρίνει ακατάλληλο το σφάγιο. Οι αναιρεσεύουσες θεωρούν ότι η εν λόγω διαδικασία προβλέπεται από το καθεστώς ασφάλειας των τροφίμων που ισχύει στο Ηνωμένο Βασίλειο από τον 19ο αιώνα και εξακολουθεί να ισχύει στο πλαίσιο του καθεστώτος ασφάλειας των τροφίμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο θεσπίστηκε με τη δέσμη κανονισμών που τέθηκε σε ισχύ το 2006.
7. Η FSA δέχεται ότι έχει πράγματι τη δυνατότητα να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 9 του νόμου του 1990 ως ενδεχόμενο μέσο εκτέλεσης [της απόφασης του OV], σε περίπτωση κατά την οποία ο υπεύθυνος σφαγείου επιχειρήσει να εισαγάγει στην τροφική αλυσίδα σφάγιο στο οποίο ο OV δεν έχει επιθέσει σήμα καταλληλότητας. Ωστόσο, διαφωνεί ότι η διαδικασία αυτή θα ήταν κατάλληλη, και ακόμη περισσότερο υποχρεωτική, για την επίλυση διαφοράς ως προς το αν το σφάγιο είναι ή δεν είναι κατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο. Ο Justice of the Peace δεν έχει εξουσία να διατάξει τον OV να επιθέσει σήμα καταλληλότητας και, επιπλέον, όπως διατείνεται η FSA, δεν έχει καμία εξουσία βάσει του άρθρου 9 να κάνει κάτι άλλο από το να απαγορεύσει τη διάθεση σφάγιου το οποίο δεν φέρει τέτοιο σήμα.
8. Παρ' όλο που δεν προβλήθηκε ως ισχυρισμός εκ μέρους της FSA, το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι ο υπεύθυνος σφαγείου, όπως είναι η CMS, μπορούσε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του High Court (ανώτερου δικαστηρίου) προκειμένου να αμφισβητήσει την απόφαση του OV ότι το σφάγιο είναι ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο, αρνούμενος για τον λόγο αυτό να επιθέσει ακολούθως σήμα καταλληλότητας ή να ακυρώσει μια απόφαση διάθεσης. Το High Court μπορεί να ακυρώσει απόφαση του OV για οποιονδήποτε λόγο που την καθιστά παράνομη, όπως, για παράδειγμα, αν ο OV ενεργεί για αλλότριο σκοπό, αν δεν εφαρμόζει το σωστό νομικό κριτήριο ή εάν έχει καταλήξει σε απόφαση η οποία είναι παράλογη ή στερείται επαρκούς

αποδεικτικής βάσης. Το High Court προβαίνει ορισμένες φορές σε εξέταση μαρτύρων και εκδίδει δεσμευτικές διατάξεις, έχει δε εξουσία να επιδικάσει αποζημίωση για προσβολή των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ). Ωστόσο, σε αντίθεση με όσα αναφέρθηκαν στην απόφαση της παραγράφου 3 ανωτέρω, ο δικαστικός έλεγχος δεν έχει ως αντικείμενο την ουσιαστική βασιμότητα της απόφασης.

9. Ο κύριος λόγος που προβάλλει η FSA, για τον οποίο εξάλλου ισχυρίζεται ότι δεν εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 9, είναι ότι μια τέτοια διαδικασία, η οποία διεξάγεται με τον τρόπο που οι αναιρεσεύουσες υποστηρίζουν ότι διεξάγεται, ήτοι ως προσφυγή κατά της ουσιαστικής βασιμότητας, στην πραγματικότητα, της απόφασης του ΟΥ, είναι ασυμβίβαστη με το καθεστώς που καθιερώνεται με τη δέσμη κανονισμών της Ένωσης για την ασφάλεια των τροφίμων οι οποίοι τέθηκαν σε ισχύ το 2006 στο Ηνωμένο Βασίλειο.
10. Ως εκ τούτου, το δεύτερο ζήτημα αφορά το κατά πόσον η εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 9 του νόμου του 1990 είναι συμβατή με το καθεστώς της ασφάλειας τροφίμων που έχουν θεσπίσει οι κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συγκεκριμένα: ο κανονισμός (ΕΚ) 852/2004 για την υγιεινή των τροφίμων· ο κανονισμός (ΕΚ) 853/2004 για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής [σελ. του πρωτοτύπου 8] προέλευσης· ο κανονισμός (ΕΚ) 854/2004 για τον καθορισμό ειδικών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο· ο κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων· και ο κανονισμός (ΕΚ) 1069/2009 περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα. Επίσης, σχετικός είναι και ο προϊσχύσας κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα.
11. Το τρίτο ζήτημα έγκειται στο αν ο κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 επιβάλλει μια διαδικασία προσφυγής και εάν ναι, πρώτον, κατά πόσον στο πλαίσιο της προσφυγής αυτής θα πρέπει να μπορεί να αμφισβητηθεί η ουσιαστική βασιμότητα και οι πραγματικές παραδοχές της απόφασης του ΟΥ και, δεύτερον, σε περίπτωση που η προσφυγή κατά της απόφασης του ΟΥ και της απόφασης διάθεσης όπως αναφέρεται ανωτέρω έχει πιο περιορισμένο αντικείμενο, αν πληρούνται οι απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004.

Το εφαρμοστέο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

12. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002, «ως “τρόφιμα” [...] νοούνται ουσίες ή προϊόντα [...] τα οποία προορίζονται για βρώση από τον άνθρωπο ή αναμένεται ευλόγως ότι θα χρησιμεύσουν για τον σκοπό αυτόν». Μεταξύ των διαδίκων γίνεται αποδεκτό ότι το σφάγιο 77 ήταν «τρόφιμο» μετά τη σφαγή και διατήρησε την ιδιότητά του αυτή παρ' όλο που ο ΟΥ σχημάτισε τη γνώμη ότι ήταν ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο και το χαρακτήρισε ως τέτοιο. Το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 προβλέπει

ότι τρόφιμα τα οποία είναι μη ασφαλή δεν διατίθενται στην αγορά. Τα τρόφιμα θεωρούνται ως μη ασφαλή όταν εκτιμάται ότι είναι: α) επιβλαβή για την υγεία, β) ακατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση. Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004 προβλέπει ότι οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων (στο εξής: FBO), όπως τα σφαγεία, διαθέτουν στην αγορά προϊόντα ζωικής προέλευσης μόνο εάν τα προϊόντα αυτά φέρουν σήμα καταλληλότητας που επιτίθεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 854/2004 (ή αναγνωριστικό σήμα, όταν ο συγκεκριμένος κανονισμός δεν προβλέπει την επίθεση σήματος καταλληλότητας).

13. Ο κανονισμός (ΕΚ) 854/2004 ορίζει τους ειδικούς κανόνες για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προελεύσεως (άρθρο 1, παράγραφος 1). Η διενέργεια των απαιτούμενων επίσημων ελέγχων δεν θίγει των πρωταρχική ευθύνη των FBO για διασφάλιση της ασφάλειας των τροφίμων όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) 178/2002 (άρθρο 1, παράγραφος 3). Οι έλεγχοι είναι διαφόρων ειδών. Το άρθρο 4, για παράδειγμα, διέπει τους επίσημους ελέγχους προς εξακρίβωση του αν οι FBO συμμορφώνονται προς τους κανονισμούς, συμπεριλαμβανομένων των λεπτομερών ελέγχων ορθής υγιεινής πρακτικής.
14. Το άρθρο 5 επιβάλλει στα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι διενεργούνται επίσημοι έλεγχοι του νοπού κρέατος σύμφωνα με το Παράρτημα Ι. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, παράγραφος 1, ο ΟV διενεργεί ελέγχους σε σφαγεία, μεταξύ άλλων, σύμφωνα με τις γενικές απαιτήσεις του Τμήματος Ι, Κεφάλαιο ΙΙ, Παράρτημα Ι και με τις ειδικές [σελ. του πρωτοτύπου 9] απαιτήσεις του Τμήματος ΙV. Βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, η σήμανση καταλληλότητας των κατοικίδιων οπληφόρων, όπως είναι τα βοοειδή, πραγματοποιείται σε σφαγεία κατά τα οριζόμενα στο Τμήμα Ι, Κεφάλαιο ΙΙΙ του Παραρτήματος Ι' το κριτήριο για την επίθεση σήματος καταλληλότητας ορίζεται ως ακολούθως:

«Τα σήματα καταλληλότητας επιτίθενται από τον επίσημο κτηνίατρο ή υπό την ευθύνη του, όταν από επίσημους ελέγχους δεν προέκυψαν ελλείψεις οι οποίες καθιστούν το κρέας ακατάλληλο προς βρώση.»
15. Το Παράρτημα Ι προβλέπει λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά τις επιθεωρήσεις πριν και μετά τη σφαγή, με ποιον τρόπο και από ποιον πρέπει αυτές να διενεργούνται, την επίθεση σημάτων καταλληλότητας και την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των επιθεωρήσεων. Στο Κεφάλαιο ΙV του Τμήματος ΙΙΙ ορίζονται αναλυτικώς οι απαιτήσεις για τα επαγγελματικά προσόντα και τις ικανότητες των Official Veterinarians και των βοηθών τους (όπως είναι οι ΜΗΙ).
16. Ο κανονισμός (ΕΚ) 854/2004 δεν ορίζει την έννοια των «επίσημων ελέγχων» ούτε θεσπίζει συγκεκριμένα μέτρα επιβολής ή κυρώσεις για την περίπτωση μη συμμόρφωσης με τους ελέγχους που επιβάλλει. Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', προβλέπει ότι εφαρμόζεται επικουρικώς μαζί με τον κανονισμό (ΕΚ) 882/2004, το δε άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β) α', προβλέπει ότι οι ορισμοί του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 ισχύουν κατά περίπτωση. Ο κανονισμός (ΕΚ)

882/2004 θέτει γενικούς κανόνες για τη διεξαγωγή επίσημων ελέγχων για διάφορους σκοπούς, όπως είναι η πρόληψη των κινδύνων για τον άνθρωπο και τα ζώα και η προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών κατά το εμπόριο ζωοτροφών και τροφίμων (άρθρο 1, παράγραφος 1). Ο ως άνω κανονισμός «δεν θίγει τις ειδικές κοινοτικές διατάξεις που αφορούν τους επισήμους ελέγχους» (άρθρο 1, παράγραφος 3). Ως «επίσημος έλεγχος» ορίζεται «κάθε μορφή ελέγχου που πραγματοποιεί η αρμόδια αρχή ή η Κοινότητα για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες περί υγείας και καλής διαβίωσης των ζώων». (άρθρο 2, παράγραφος 1). Ως «μη συμμόρφωση» νοείται η «μη συμμόρφωση προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών ή τροφίμων και προς τους κανόνες για την προστασία της υγείας και της καλής διαβίωσης των ζώων» (άρθρο 2, παράγραφος 10).

17. Στις αιτιολογικές σκέψεις 41 και 42 του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 διαλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, ότι οι παραβάσεις της νομοθεσίας για τα τρόφιμα ενδέχεται να συνιστούν απειλή για την ανθρώπινη υγεία και ότι, συνεπώς, πρέπει να λαμβάνονται αποτελεσματικά, αποτρεπτικά και αναλογικά μέτρα σε εθνικό επίπεδο, στα οποία πρέπει να περιλαμβάνονται διοικητικά μέτρα από τις αρμόδιες αρχές στα κράτη μέλη. Στην αιτιολογική σκέψη 43 εξαγγέλλονται τα εξής:

«Οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων που λαμβάνει η αρμόδια αρχή ως αποτέλεσμα των επίσημων ελέγχων[...] και να είναι ενημερωμένοι για το δικαίωμα αυτό.» [σελ. του πρωτοτύπου 10]

Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι στην απόδοση του κανονισμού στη γαλλική γλώσσα η διατύπωση που χρησιμοποιείται έχει ως εξής: «Les exploitants devraient avoir un droit de recours [...]» και στη γερμανική γλώσσα, «Unternehmer sollten [...] Rechtsmittel einlegen können [...]».

18. Ο τίτλος VII του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 προβλέπει μέτρα επιβολής και το κεφάλαιο I έχει ως αντικείμενο τα εθνικά μέτρα επιβολής. Το άρθρο 54, παράγραφος 1, επιβάλλει στην αρμόδια αρχή, εάν διαπιστώσει μη συμμόρφωση, να λαμβάνει μέτρα, προκειμένου να εξασφαλίσει ότι ο υπεύθυνος θα διορθώσει την κατάσταση. 1. Όταν αποφασίζει τον χαρακτήρα των ληπτέων μέτρων, «λαμβάνει υπόψη της τη φύση της μη συμμόρφωσης και το ιστορικό του υπευθύνου όσον αφορά τη μη συμμόρφωση». Το άρθρο 54, παράγραφος 2, απαριθμεί ενδεικτικώς ορισμένα μέτρα τα οποία πρέπει να είναι διαθέσιμα, ανάλογα με την περίπτωση. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν [μεταξύ άλλων:] β) τον περιορισμό ή την απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά τροφίμων· γ) εφόσον απαιτείται, την εντολή ανάκλησης, απόσυρσης ή/και καταστροφής των τροφίμων· και η) κάθε άλλο μέτρο που κρίνει κατάλληλο η αρμόδια αρχή. Το άρθρο 54, παράγραφος 3, επιβάλλει στην αρμόδια αρχή να παρέχει στον ενδιαφερόμενο υπεύθυνο επιχείρησης γραπτή κοινοποίηση της απόφασής της μαζί με το αιτιολογικό της και «πληροφορίες σχετικά με το δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων αυτών, καθώς και σχετικά με την εφαρμοστέα διαδικασία και τις

προθεσμίες». Το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί η απόδοση του κειμένου αυτού στη γαλλική γλώσσα έχει ως εξής: «des informations sur ses droits de recours contre de telles décisions, ainsi que sur la procédure et les délais applicables», ενώ στη γερμανική γλώσσα η φράση η οποία χρησιμοποιείται είναι: «sein Widerspruchsrecht».

19. Το άρθρο 55 επιβάλλει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης της νομοθεσίας περί τροφίμων και ζωοτροφών και να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Σύμφωνα με το άρθρο 55, «οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές».

Τα επιχειρήματα των διαδίκων

20. Οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι η διαδικασία του άρθρου 9 του νόμου 1990 δύναται να εφαρμοστεί σε υποθέσεις όπως η υπό κρίση και ότι δεν είναι ασύμβατη προς το θεσπισθέν από τους κανονισμούς της Ένωσης καθεστώς στην πραγματικότητα η διαδικασία αυτή –ή κάτι παρόμοιο– προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 54 του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004. Συνοπτικώς, υποστηρίζουν τα εξής:

(1) Η διαδικασία του άρθρου 9 εφαρμόστηκε κατά τη διάρκεια του πανομοιότυπου σχεδόν καθεστώτος που θεσπίστηκε βάσει των οδηγιών της Ένωσης προτού τεθεί σε ισχύ η δέσμη των κανονισμών που αναφέρθηκαν ανωτέρω. Δεν αποδείχθηκε ότι αυτό προκάλεσε πρακτικές δυσκολίες. Εάν η εν λόγω πρακτική δεν θεωρήθηκε ασύμβατη προς το συγκεκριμένο καθεστώς, δεν υπάρχει κανένας λόγος να θεωρηθεί ασύμβατη με το ισχύον καθεστώς. Πράγματι, το 2006, όταν οι κανονισμοί τέθηκαν σε ισχύ, στο Meat Hygiene Service Manual of Official Controls (ήτοι στις οδηγίες της κτηνιατρικής υπηρεσίας περί επίσημων ελέγχων κρεάτων) αναφερόταν (μέχρι και λίγο πριν από την έναρξη αυτής της διαδικασίας) ότι οσάκις ο ΟΥ δεν είναι βέβαιος ότι το κρέας [σελ. του πρωτοτύπου 11] είναι κατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο και ελλείπει οικειοθελούς παράδοσής του από τον ιδιοκτήτη οφείλει να κατάσχει το κρέας σύμφωνα με το άρθρο 9 προκειμένου να αχθεί [το ζήτημα] ενώπιον του Justice of the Peace ώστε αυτός να αποφασίσει για την καταλληλότητα του κρέατος. Τούτο αποτελεί ένδειξη, τουλάχιστον, της παρελθούσας πρακτικής στο πλαίσιο ενός παρόμοιου σχεδόν καθεστώτος το οποίο ίσχυε πριν τους νυν ισχύοντες κανονισμούς της Ένωσης και των όσων η FSA, ως αρμόδια αρχή, θεώρησε αρχικά ότι θα έπρεπε να γίνουν σύμφωνα με τους κανονισμούς αυτούς.

(2) Οι επίσημοι έλεγχοι του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004 ισχύουν επικουρικώς με τις γενικότερες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004. Αφορούν ειδικά τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης. Ωστόσο, ουδόλως ρυθμίζουν ζητήματα επιβολής της εφαρμογής και κυρώσεων. Ως εκ τούτου, δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι δεν προβλέπουν δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων του ΟΥ και της αρμόδιας αρχής. Ρυθμίσεις σχετικές

με την επιβολή της εφαρμογής και τις κυρώσεις προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 882/2004. Ο κανονισμός (ΕΚ) 854/2004 προορίζεται να έχει εφαρμογή σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΚ) 882/2004. Η αιτιολογική σκέψη 43 του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 υποδηλώνει ότι πρέπει να προβλέπεται δικαίωμα προσφυγής σε περιπτώσεις όπως αυτή. Τα άρθρα 54 και 55 έχουν εφαρμογή σε όλες τις περιπτώσεις μη συμμόρφωσης προς τον κανονισμό (ΕΚ) 854/2004, συμπεριλαμβανομένης της μη συμμόρφωσης στις ειδικές περιπτώσεις του άρθρου 5 όπως επίσης και στην πιο γενική υποχρέωση συμμόρφωσης του άρθρου 4. Τα μέτρα απαγόρευσης διάθεσης στην αγορά και εντολής καταστροφής του άρθρου 54, παράγραφος 2, σαφώς είναι ικανά να αντιμετωπίσουν περιπτώσεις μη συμμόρφωσης του άρθρου 5. Το άρθρο 54, παράγραφος 3, αφορά μέτρα για την αντιμετώπιση όλων των ειδών μη συμμόρφωσης. Τα άρθρα αυτά, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 43, θεμελιώνουν δικαίωμα προσφυγής κατά απόφασης του ΟΥ.

(3) Σε κανέναν από τους κανονισμούς δεν περιλαμβάνεται διάταξη που να απαγορεύει μια διαδικασία όπως αυτή του άρθρου 9. Η εν λόγω διαδικασία δεν διασφαλίζει μόνο τα μέσα με τα οποία η αρμόδια αρχή μπορεί να επιβάλλει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004 σε περίπτωση μη συμμόρφωσης αλλά εγγυάται εξίσου στον υπεύθυνο επιχειρηματία τη δυνατότητα να αμφισβητήσει επί της ουσίας την απόφαση του ΟΥ ότι ένα σφάγιο δεν είναι κατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο. Ο Justice of the Peace μπορεί (και πρέπει) να εξετάζει πραγματογνώμονες προκειμένου να αποφανθεί επί του ζητήματος. Μολονότι μόνον ο ΟΥ μπορεί να επιθέσει το σήμα καταλληλότητας, κατά την ερμηνεία του άρθρου 9 που υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες, ο Justice of the Peace μπορεί να εκδώσει απόφαση η οποία να επιδικάζει αποζημίωση σε περίπτωση που κακώς παραλείπεται η επίθεση του σήματος.

(4) Κατά τον χρόνο που ο ΟΥ επιθεωρεί το κρέας και θεωρεί ότι είναι ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο και το χαρακτηρίζει ως τέτοιο, το σφάγιο εξακολουθεί να είναι «τρόφιμο» κατά την έννοια των ανωτέρω κανονισμών. Δεν έχει καταστεί «ζωικό υποπροϊόν» κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 1069/2009 περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα. Ως «ζωικά υποπροϊόντα» νοούνται «ολόκληρα πτώματα ή μέρη πτωμάτων ζώων, προϊόντα ζωικής προέλευσης ή άλλα προϊόντα που λαμβάνονται από ζώα και δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο» (άρθρο 3, παράγραφος 1). Μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία χαρακτηρισμού, ο FBO εξακολουθεί να προορίζει το σφάγιο για κατανάλωση από τον άνθρωπο. **[σελ. του πρωτοτύπου 12]**

(5) Η πρόβλεψη ενός μηχανισμού για δικαστικό έλεγχο της διαδικασίας χαρακτηρισμού ενός σφαγίου ως (α)κατάλληλου απαιτείται από το άρθρο 17 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) (που αντιστοιχεί στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ), το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα ιδιοκτησίας, σε συνδυασμό με

το άρθρο 47, που θεμελιώνει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κάθε προσώπου του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης. Συντρέχει περίπτωση προσβολής δικαιώματος όταν ένας FBO στερείται την ιδιοκτησία του στο σφάγιο –ή υποχρεώνεται να διαθέσει το σφάγιο έτσι αυτό να καταστεί άνευ αξίας– χωρίς προσήκουσα δικαιολογία ή αποζημίωση.

(6) Ο δικαστικός έλεγχος υπολείπεται του δικαιώματος προσφυγής που απαιτεί ο κανονισμός (ΕΚ) 882/2004. Ο κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 επιβάλλει δικαίωμα προσφυγής κατά της ουσίας της απόφασης του ΟΥ, το οποίο υπερβαίνει τα όρια του δικαστικού ελέγχου.

21. Αντιθέτως, η αρμόδια αρχή, η FSA, υποστηρίζει ότι θα ήταν ασύμβατο με το καθεστώς που θέσπισαν οι κανονισμοί εάν επιτρεπόταν κατ' εφαρμογήν της διαδικασίας του άρθρου 9 του νόμου του 1990 να αμφισβητηθεί επί της ουσίας η απόφαση του ΟΥ βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004. Η FSA δέχεται ότι η νομιμότητα της απόφασης μπορεί να προσβληθεί κατά τη διαδικασία δικαστικού ελέγχου, όπως εκτέθηκε ανωτέρω. Συνοπτικώς, η FSA υποστηρίζει τα εξής:

(1) Οι απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004 συνιστούν, όσον αφορά τα προϊόντα ζωικής προέλευσης, *lex specialis*. Ο κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 δεν θίγει τις ειδικές κοινοτικές διατάξεις που αφορούν τους επίσημους ελέγχους (άρθρο 1, παράγραφος 3). Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΚ) 854/2004 υπερισχύει του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004, όταν αυτό είναι αναγκαίο.

(2) Υπάρχει διάκριση μεταξύ του τι αναλαμβάνει να πράξει ο ΟΥ βάσει του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004 και τι δυνάμει του άρθρου 5. Το πρώτο άρθρο αφορά τον έλεγχο των γενικών πρακτικών του FBO και τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις υγιεινής των τροφίμων. Το άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 γίνεται δεκτό ότι δύναται να εφαρμοστεί όσον αφορά τη λειτουργία του ΟΥ στο πλαίσιο του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004. Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι, παρά το γράμμα της αιτιολογικής σκέψης 43, το άρθρο 54, παράγραφος 3, δεν θεμελιώνει ρητώς δικαίωμα προσφυγής.

(3) Η αρμοδιότητα για επιθεώρηση και σήμανση καταλληλότητας κάθε σφάγιου ξεχωριστά βάσει του άρθρου 5 διαφέρει εντελώς από τον ελεγκτικό ρόλο του άρθρου 4. Ο ΟΥ είναι ο μόνος (με τη συνδρομή βοηθού όταν αυτό επιτρέπεται βάσει του κανονισμού) υπεύθυνος να αποφασίσει αν πρέπει ή όχι να επιθέσει σήμα καταλληλότητας, το οποίο αποτελεί αναγκαία **[σελ. του πρωτοτύπου 13]** προϋπόθεση για να τεθεί το κρέας σε κυκλοφορία στην αγορά. Κανένας άλλος πλην του ΟΥ δεν μπορεί να εκτελέσει τη συγκεκριμένη αποστολή. Τα σήματα καταλληλότητας επιτίθενται μόνο «όταν από επίσημους ελέγχους δεν προέκυψαν ελλείψεις οι οποίες καθιστούν το κρέας ακατάλληλο προς βρώση». Η συγκεκριμένη

σταθμισμένη διπλή αρνητική προϋπόθεση [περί μη διαπιστώσεως ακαταλληλότητας] συνάδει με τον γενικό σκοπό του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002, όπως αυτός εξαγγέλλεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, αυτού «για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας του ανθρώπου και των συμφερόντων των καταναλωτών σε σχέση με τα τρόφιμα». Το κρέας διατηρεί την ιδιότητα του «τροφίμου» ακόμη και μετά την απόφαση του ΟΥ να μην επιθέσει σήμα καταλληλότητας, αλλά δεν μπορεί πλέον να προορίζεται νόμιμα για κατανάλωση από τον άνθρωπο.

(4) Τα προσόντα και η επαγγελματική πείρα του ΟΥ καθορίζονται αναλυτικώς, ώστε να εξασφαλίζεται ότι πρόκειται για πρόσωπο με τα κατάλληλα προσόντα προκειμένου να αναλάβει τον ρόλο λήψης αποφάσεων (με τη συνδρομή βοηθού στις περιπτώσεις που αυτό επιτρέπεται από τους κανονισμούς). Θα ήταν ασυμβίβαστο με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004 άλλο πρόσωπο ή οργανισμός διαφορετικός από τον ΟΥ του άρθρου 5, παράγραφος 2, που δεν διαθέτει τα εν λόγω προσόντα και την επαγγελματική πείρα, όπως ένας Justice of the Peace που ενεργεί στο πλαίσιο του άρθρου 9 του νόμου του 1990, να αποφασίσει αν θα πρέπει να επιτεθεί σήμα καταλληλότητας σε ένα σφάγιο, ακόμη και αν αποφαίνεται μετά από εξέταση των εμπειρογνομόνων κάθε πλευράς.

(5) Με βάση το άρθρο 17 του Χάρτη (και το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ), επιτρέπεται ο έλεγχος της χρήσης της ιδιοκτησίας, εφόσον πρόκειται για αναλογικό μέσο για την επίτευξη θεμιτού σκοπού [γίνεται σχετική παραπομπή στην υπόθεση Booker Aquaculture Ltd (Trading a.s. Marine Harvest McConnell) κατά Scottish Ministers (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-20/00 και C-64/00), Συλλογή 2003, σ. 1-7411] [παραπομπή σε εθνική νομολογία]. Ο ανωτέρω σκοπός είναι δίχως αμφιβολία θεμιτός και τα μέσα που έχουν επιλεγεί αναλογικά. Στο άρθρο 17 δεν θεμελιώνεται δικαίωμα αμφισβήτησης της επιβολής τέτοιων ελέγχων.

(6) Εάν απαιτείται η πρόβλεψη δικαιώματος προσφυγής κατά απόφασης του ΟΥ βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004, την απαίτηση αυτή ικανοποιεί η δυνατότητα δικαστικού ελέγχου όπως αναφέρεται ανωτέρω. Ο δικαστικός έλεγχος αυτός ικανοποιεί επίσης κάθε απαίτηση του άρθρου 17 του Χάρτη (ή του άρθρου 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ) σχετικά με τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου των πράξεων του ΟΥ.

Συμπέρασμα

22. Για τους σκοπούς της υπό κρίση αίτησης για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης καλείται να λάβει ως βάση ότι η ερμηνεία του άρθρου 9 του νόμου του 1990 που υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες είναι ορθή και ότι ο Justice of the Peace έχει εξουσία να εκδώσει απόφαση με την οποία ενδέχεται να επιδικάσει αποζημίωση εάν αυτός θεωρεί ότι έπρεπε να τεθεί [σελ. του πρωτοτύπου 14] σήμα καταλληλότητας σε σφάγιο. Για

να αποφανθεί επί της αναίρεσης, το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

(1) Αντίκειται στους κανονισμούς (ΕΚ) 854[/2004] και 882[/2004] διαδικασία κατά την οποία βάσει του άρθρου 9 του Food Safety Act 1990 (νόμου περί ασφάλειας των τροφίμων του 1990) ο Justice of the Peace αποφασίζει επί της ουσίας, έχοντας λάβει υπόψη του τις εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης κάθε πλευράς, εάν το σφάγιο πληροί τις απαιτήσεις ασφάλειας των τροφίμων;

(2) Θεμελιώνει ο κανονισμός (ΕΚ) 882[/2004] δικαίωμα προσφυγής κατά της απόφασης του Official Veterinarian βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 854[/2004], ότι το σφάγιο είναι ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο και, σε καταφατική περίπτωση, τι ισχύει όσον αφορά την επανεξέταση της ουσίας της απόφασης του Official Veterinarian σε περίπτωση ασκήσεως προσφυγής σε μια τέτοια περίπτωση;

ΕΠΙΡΑΦΟ ΕΡΓΑΖΙΟ